

PRZECHWALANIE (17) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg *N* przechwałani(e) (8). ◊ *G* przechwałanią (5). ◊ *D* przechwałaniu (1). ◊ *A* przechwałani(e) (3).
Sł stp, Cn, Linde brak.

I. *Rzeczownik od „przechwalać się”: pysznienie się, chełpienie się (3) : Dokądże ci grzełnicy tak będą miły Pánie/ W tych nieznośnych łwych łpofnościách czynić przechwalanie LubPs V3v; Co mi też X(iądz) K(anonik) iákies przechwalanie przyczyta/ czego się łnadź od łego Miłości páná Woiewody Podolłkiego dowiedział NiemObr 67, 67.*

II. *Duma, chluba; gloriatio Vulg, PolAnt [w tym czyja: pron poss (7)] (14) : Leop Rom 3/27; BudNT 2.Cor 9/4; łeftci prawdá Chrıstufowá we mnie/ iż to przechwalanie nie będzie zwątlone przeciwko mnie WujNT 2.Cor 11/10, s. 639 marg, 2.Cor 11/17, Gal 6/4, Philipp 2/16.*

przechwalanie czego [= z czego] (1): Kthoreź thedy było przechwalanie błogofławieńftwá wáfzego [beatitudo vestra]? BibRadz Gal 4/15.

przechwalanie z kogo (2): Połłaliłmy łepak brácią/ áby przechwalanie náfze z was nie było proźne BudNT 2.Cor 9/3; Okazanie tedy miłości wáfzey y przechwalania náfzego z was/ okazaćie przeciw nim [apostolom] przed oblicznością kościołow. WujNT 2.Cor 8/24.

przechwalanie przed kim (1): tak też przechwalanie náfze przed Tytułem/ prawdziwym się słtało WujNT 2.Cor 7/14.

przechwalanie o kim (1): Y połłalem tę brácią/ iżby przechwalanie náfze o was nie było proźne w tey mierze: ábyście (iákóm powiedział) gotowymi byli WujNT 2.Cor 9/3.

przechwalanie w kim (1): áby obfitowáło przechwalanie wáfze w Chrıstusie łefusie we mnie/ gdy do was zásię przybęde. WujNT Philipp 1/26.

W przén (1) : Abowiem ktorą łeft nádźieiá náfzá/ ábo wefełe/ ábo koroná przechwalania [corona gloriae]? WujNT 1.Thess 2/19.

Synonimy: II. chełpa, chluba, przechełpianie, wynoszenie się.

Cf PRZECHWALAĆ SIĘ